

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 104. Poloniæ Orator ad Synodum veniens, ibidem queibidemque
receptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

testabatur, fidem adhibere, cunctasque sinistras opiniones, quas de eo conceperat, deponere videbatur, quippe tam amplis verbis Abbas articulatim plurima recensebat, ut Papa admodum contentus recederet: cum autem curarum turbo ob Gallorum molimina dissipari crederetur, nova Papam sollicitudo incesserat ob contentionem, quæ inter Pagorum Helveticorum, & Bavariæ Ducum Oratores circa loci prærogativam emerserat: hæc enim disputatio adeo invalescebat, ut Patres ad evitandos tumultus Congregationes interrumpere, ac utrique huic Oratori injungere cogerentur, quatenus a publicis Sessionibus abessent, usque dum readeorum Principes delata hoc dissidium vel fuisse sublatum, vel si id impetrari non posset, saltem Pontifex hanc litem diremisset: verum hoc extremum erat remedium: nihilominus Legati adhuc dum hosce Oratores sollicitabant, ac deprecantibus Cæsarlis Legatis ambo Oratores, ne Sessionibus interesse vellent, consentiebant: quapropter rursus Congregationes haberi ceperant.

§. CIV.

*Poloniae Orator ad Synodum veniens,
ibidemque receptus.*

Die

SAC. XVI.
A.C. 1562.

Pallav. c. 14.
num. 2.
Ep. Legat.
ad Borr.
14. Ottob.
Sarp. p. 600.

Die decima quarta Octobris conuentu
habito Valentinus Erbutus Primis-
liensis in Russia nigra Episcopus Sigis-
mundi Poloniæ Regis Orator excipe-
batur, eique obviam processere Patrum
non pauci, aliquie, a quibus Triden-
tum delatus, solitisque honorum signifi-
cationibus cumulatus ab Hosio Cardinale
Warmiensi ejusdem Nationis Episcopo
in suo Palatio excipiebatur, postea vero
ad Patrum confessum deductus, ibi
dem demandatae Facultatis, ac man-
dati loco nonnisi Principis sui episco-
lam protulit, & sermone ad Patres ha-
bito nullam de ceteris Poloniæ Episco-
pis, qui nondum advenerant, mentio-
nem fecerat, nec eorum absentiam ex-
cusabat, prout tamen Synodus ab ipso fa-
cium iri crediderat. Huic Synodi Pro-
motor respondens declarabat, quod Pa-
tres Poloniæ Regem summo in honore
haberent, ejusque Oratorem cum in-
genti gaudio exciperent: Verum Le-
gati veriti, ne in proximis illius Regni
Comitiis de Religionis negotiis age-
tur, occurrere periculo haud negle-
runt, scriptis ad Sigismundum Regem
sat gravibus literis, in quibus eidem
exponebant, quam id Ecclesiæ nocivum,
& probrosum Poloniæ esset, eo præpri-
mis tempore, quo negotiorum ad Re-
ligio-

Sæcul XVI.
A.C. 1562.

ligionem spectantium caussa in Oecume-
nica Synodo ageretur.

§. CV.

*Literacensis Episcopi obitus, Gallo-
rumque cavillatio contra septimum
Canonem de Sacramento
Ordinis.*

Mense Octobri ad finem vergente Tri-
denti Joannes Antonius Pantusa
Cosentinus, in Neapolis Regno Lite-
racensis Episcopus, ac Amalphitani e-
piscopatus Suffraganeus naturæ debi-
tum solvit, cui exequiæ merito, ac
tanti Præfulis dignitati convenientes
de more persolvebantur, Legati autem
datis ad Papam literis die vigesima
octava Octobris hujus Episcopi mortem
non sine ingenti elogio nuntiabant, porro
defuncti Ecclesiam Sebastianus Lecca-
vella Naxiensis Episcopus obtinebat.

Ceterum illis Præfulibus, qui ad *Pall. c. 14.*
concinnanda dogmatum decreta felige-
bantur, supremi Servitarum, ac Jesui-
tarum Præpositi adjuncti fuere: post-
quam autem Canonum exemplar pro
more Oratoribus tradebatur, Galli sese
opponebant septimo Canoni, in quo
anathema pronuntiabatur in eos, qui
Ordinationes ab Episcopis absque ele-
ctione, ac populi consensu factas, nul-
Hist. Eccles. Tom. XLV Ff las,

num. 3

*Vid. suora
§. XCIII.*